

„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges]

JOHANNES HENKE

Era într-o după-amiază pe la ora unu, când micul Johannes, care avea patru ani și jumătate, a ieșit din casa părinților lui ; părinții tocmai aveau vizitatori și n-au fost atenți la fiul lor cel mic.

Micuțul a luat-o spre fluviu, spre Dunăre, care curgea în apropierea casei părinților lui și care tocmai crescuse.

A călcat pe o scândură ieșită în fluviu, pe care călcau oamenii când voiau să spele ceva în Dunăre.

Tocmai venea plutind spre el un băț și Johannes a vrut să-l prindă. S-a aplecat, a căzut în apă și a fost dus de valuri.

S-ar fi înecat fără puțință de salvare, dacă Tatăl din cer, care are grijă de tot, dar mai ales de copii, nu i-ar fi pregătit un ajutor întâmpinare, și nu i-l ar fi trimis în întâmpinare încă înainte ca el să fi căzut în apă.

Un pescar sărac, care locuia și el în apropiere, dormea în după-amiaza aceea în patul lui și i s-a spus în vis :

„Scoală-te, aruncă-ți năvodul în Dunăre, căci vei prinde o știucă mare.”

Pescarul s-a trezit și și-a zis : „Ah, am visat.”

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6**

Dar n-a putut să stea liniștit, căci auzea mereu cuvintele din somn :

„Scoală-te, aruncă-ți năvodul în Dunăre, căci vei prinde o știucă mare.”

S-a sculat, s-a dus și în timp ce arunca năvodul în apă, băiatul tocmai era adus de valuri și a intrat cu capul și cu corpul în năvod și a fost tras afară de

În aceeași clipă a apărut și o femeie, una dintre cele care fuseseră în vizită în casa băiatului și care tocmai venea de acolo, a luat băiatul în primire și l-a dus la mama lui, unde a fost culcat în pat ; și curând după aceea era din nou refăcut, fără ajutor medical.

Băiatul salvat, Johannes Henke, n-a uitat niciodată că Dumnezeu l-a salvat atât de minunat.

După ce a crescut, a vrut să-și dedice viața Domnului Isus.

A devenit misionar și în 1841 a plecat printre păgâni și acolo a propovăduit mulți ani dragostea lui Dumnezeu.

El este cunoscut și ca poet al multor cântări creștine.

[Continuarea în numărul viitor | Preluare din cartea : „Întâmplare” sau Providența Lui Dumnezeu ? | O culegere de povestiri din viață | Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt | Editura : Frații Doenges din Dillenburg | Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

Editorial. Cuvântul Lui Dumnezeu (I)

„Învățăturile Tale sunt moștenirea mea de veci, căci ele sunt bucuria inimii mele.” (Psalmul 119 : 111)

Câte un recrut aduce cu el de acasă 20-30 de mărci ; fără bani deloc nu vine nici unul ; în schimb, sunt numai puțini recruții care aduc cu ei în cazarmă marea comoară : Cuvântul lui Dumnezeu. O posezi deja ?

Într-adevăr, mulți dintre camarazii noștri își lasă banii să le alunece pe gât sub formă de bere, dar nu toți.

Când am văzut odată laolaltă 30 de subofițeri și soldați de la diferite regimente, fiecare cu Biblia deschisă în fața lui, cercetând Cuvântul lui Dumnezeu în pace, împreună, am observat că Dumnezeu face lucruri mari și în armata noastră germană, pentru a înmulți numărul adeptilor Săi.

Aceștia spun cu bucurie despre Cuvântul lui Dumnezeu: „Învățăturile Tale sunt moștenirea mea de veci.”

În Germania poți să cumperi peste tot un Nou Testament cu 30 de pfenigi, o Biblie cu 1,20 mărci. [N.r. Aceste prețuri erau în anul 1899]

Cuvântul lui Dumnezeu este documentul veșnic despre ceea ce Dumnezeu le-a dat și le-a promis alor Săi.

Documentele importante ale tratatelor de stat, dispozițiile testamentare ale monarhilor și altele, sunt păstrate în arhivele de stat, în clădiri ignifuge. Funcționarii însărcinați păesc aceste documente.

Acte importante de familie, documentele de proprietate și de achiziționare, diplomele de înnobilitare, înscrisurile ipotecare, testamentele care garantează drepturile și proprietatea familiilor și a indivizilor, se țin cu grijă sub cheie.

[Continuare pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Dar când prin sângele Fiului lui Dumnezeu au fost răscumpărate pentru toți credincioșii dreptul de copil și moștenirea veșnică, Dumnezeu a pus documentul despre aceasta, Biblia, în mâna noastră a tuturor.

El a dat poporului german prin binefacerea educației școlare generale, posibilitatea încât toți au învățat să citească.

Astfel **putem să ascultăm zilnic glasul lui Dumnezeu, dacă vrem să-l auzim. Vrei să-l auzi ?** Nu spune nu ; nu refuza glasul lui Dumnezeu !

Tu pozezi privilegii care majorității oamenilor le sunt refuzate.

Un misionar de pe insulele Mării Sudului era ocupat cu munca obositoare de a traduce Noul Testament în limba acelui popor păgân.

El a promis unei căpetenii convertite, că **va auzi glasul lui Dumnezeu din cartea Lui.**

Adesea căpetenia venea cu întrebarea : „**Încă nu poate vorbi cartea ?**”

În sfârșit a venit ziua când a putut să împlinească rugămintea căpeteniei :

„**Fă cartea să vorbească cu mine !**” I-a citit un capitol. Căpetenia a ascultat cu încântare crescândă Cuvântul lui Dumnezeu.

Apoi a luat plin de venerație cartea în mână, sperând că și el va auzi glasul lui Dumnezeu din această carte.

A privit în ea, a pus-o la ureche ca un copil ceasul de buzunar al tatălui, apoi a clătinat trist din cap și s-a plâns :

„**Cu mine nu vorbește ; nu va vorbi niciodată cu mine.**”

Apoi l-a rugat stăruitor pe misionar, să-i arate cum se poate face

cartea să vorbească.

Misionarul i-a promis să-i arate și i-a dat zilnic lecții de citire. După multe ore obositoare, căpetenia noastră putea citi ; ce fericit era, că acum Cartea lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu vorbea cu el limpede și deslușit de câte ori o deschidea !

Camarade, lași și tu Cuvântul lui Dumnezeu să vorbească inimii și conștiinței tale ?

Mulți oameni nu vor să audă Cuvântul lui Dumnezeu și au de obiectat la el că n-ar fi destul de limpede.

Ce ciudat că lucrul acesta este susținut tocmai de către aceia care nu citesc Biblia și știu foarte puțin despre ea, în timp ce aceia care citesc Biblia zilnic, mărturisesc în unanimitate că găsesc zilnic în Cartea lui Dumnezeu ceea ce au nevoie : înțelepciune, lumină și putere.

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* | V | Georg von Viebahn, BERLIN | 1900 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE DEPENDENȚĂ

- Deși soarele e luminos, o bucată de nor îl poate acoperi. **SANAI**
- Propriile pene îi sunt dușman păunului. **RUNI**
- Dacă în munți nu plouă, Tigrul va seca pentru un an.
- Pășunea e de o mie de ori mai bună decât câmpul de întrecere, însă frâul nu e în mâna calului. **SAADI, Golestan, 157, 204**
- Unde-i furtună acolo-i și ruină.
- Scuturi pomul – tremură crengile.
- Din pânza bună se coase haina scumpă.
- Stai lângă un om, bun ajungi ; stai lângă un ceaun, negru ajungi. *Proverbe*

[Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 11

ADONIRAM JUDSON

Apostolul Burmei

Într-o zi, a aflat că proprietatea negustorului Gouger a fost confiscată și tot ce avea în casă a fost ridicat.

Ofițerul care i-a comunicat aceasta, a anunțat-o că în ziua următoare vor veni la ea.

De altfel, ei erau săraci, așa că n-au avut prea multe să ia, dar au lăsat-o chiar și fără scaune. Toate acestea au fost prea mult pentru firea ei sensibilă.

Câteva săptămâni, Ana n-a mai dat pe la închisoare. Într-o zi, când a venit din nou, ținea în brațe o fetiță căreia i-a pus numele Maria.

Era o rază de bucurie ce a pătruns printre norii întunecați ai necazurilor.

Fiindcă armatele britanice au început să câștige războiul, într-o zi, au venit autoritățile și în grabă i-au scos din celule cum erau în lanțuri, i-au legat doi câte doi, iar un ofițer a dat comanda : „Înainte, marș”.

Nimeni nu știa unde îi duce. Unii șopteau că îi duce să-i execute.

În realitate, ei au mutat pe toți deținuții care mai erau în viață la altă închisoare.

În acea stare de învălmășeală, Judson și-a uitat prețioasa pernă. A uitat-o și nu mai putea face nimic, așa i se părea lui, dar Dumnezeu voia să-i dea încă o dovadă că El e Cel ce poartă de grijă.

Marșul forțat, desculți, cu lanțuri, a făcut ca în curând deținuții să fie tot mai însângerați.

Mai mult, ca să-și bată joc de ei, le-au luat pălăriile, le-au aruncat și, pe arșița dogoritoare, li se părea că vor cădea

cu toții pe drum. După vreo 6 km., Judson simțea că se prăbușește.

De aceea, a cerut ofițerului să-i dea voie să urce în căruța ce venea după ei. I-a arătat picioarele care erau numai sânge și carne vie.

Cererea nu i-a fost acceptată. Atunci, a rugat pe căpitanul Laird de care era legat, dacă ar putea să-l ducă în spinare.

Acesta fiind un bărbat robust, îl luă și-l duse o bucată de drum, dar curând obosi și el sub povară. Atunci, apărui servitorul negustorului Gouger, un bengalez.

Acesta văzând picioarele lui Judson, își sfărtecă pălăria sa în două și îi legă picioarele, în timp ce îl purta pe umăr.

Când s-a înserat, s-au oprit într-un sat. Erau frânți de oboseală și morți de foame, dar nu li s-a dat nici măcar o coajă de pâine ... [\(Continuarea va fi în numărul viitor\)](#)

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”. [IOAN 3 : 16]

„**Doamne Isuse,
vino te rog și în viața mea !**”

[Continuare pe pagina 4]